

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-388/19 - 1

Zaak C-388/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

17 mei 2019

Verwijzende rechter:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) (scheidsgerecht voor belastingzaken – centrum voor bestuursrechtelijke arbitrage, Portugal)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 april 2019

Verzoekende partij:

MK

Verwerende partij:

Autoridade Tributária e Aduaneira (belasting- en douanediens, Portugal)

Arbitrale uitspraak

Prejudiciële verwijzing

1. Voorgeschiedenis van het geding

Verzoeker, MK, gehuwd, met belastingnummer [*omissis*] en woonplaats te Parijs, [*omissis*], Frankrijk, wiens Serviço de Finanças Local (lokale belastingdienst) de SLF de Coímbra 2 is, verzoekt [*omissis*] om convocatie van het scheidsgerecht.

Verzoeker vraagt om:

- a) aanslag nr. [omissis] in de IRS [imposto sobre o rendimento das pessoas singulares (inkomstenbelasting natuurlijke personen; hierna: „inkomstenbelasting”)] van 5 juli 2018, ten bedrage van 24 654,22 EUR onrechtmatig en bijgevolg nietig te verklaren;
- b) de teruggaaf van het genoemde bedrag te gelasten als onverschuldigd afgedragen belasting;
- c) de Autoridade Tributária e Aduaneira (belasting- en douanediens, Portugal) te veroordelen tot betaling van vertragingsrente tot op de datum van uitgifte en verwerking van de betreffende creditnota, overeenkomstig de artikelen 43 en 100 LGT [Lei Geral Tributária (algemene belastingwet)] en artikel 61 CPPT [Código de Procedimento e de Processo Tributário (wetboek van fiscaal procesrecht)].

De verwerende partij is de AUTORIDADE TRIBUTÁRIA E ADUANEIRA.

[omissis] het scheidsgerecht – bestaande uit één enkel lid – is rechtsgeldig geconvoceerd op 11 februari 2019 en is materieel bevoegd.

Partijen zijn naar behoren vertegenwoordigd en bezitten rechtspersoonlijkheid en -bevoegdheid en procesbevoegdheid.

De Autoridade Tributária e Aduaneira, die op 12 februari 2019 in kennis is gesteld van de vordering, heeft op 18 maart 2019 geantwoord dat bij artikel 72 van de Código do IRS (Portugees wetboek van inkomstenbelastingen natuurlijke personen; hierna: „CIRS”), zoals gewijzigd bij lei n.º 67-A/2007 (wet nr. 67-A/2007) van 31 december 2007, een nieuw rechtskader is geschapen waarvan het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) nog niet heeft onderzocht of het verenigbaar is met het Unierecht, aangezien het arrest van het Hof in zaak C-443/06 dateert van 11 oktober 2007. Dat arrest verklaart weliswaar dat de destijds in Portugal geldende wetgeving inzake de belasting van vermogenswinsten en -verliezen uit de verkoop van onroerend goed door niet-ingezetenen, zoals vastgesteld in artikel 72, lid 1, en artikel 43, lid 2, CIRS, niet verenigbaar was met het Unierecht, maar is achterhaald door de eerder genoemde wijzigingen die in artikel 72 CIRS zijn aangebracht bij wet nr. 67/2007 van 31 december om die wetgeving in overeenstemming te brengen met artikel 56 VEG.

Verweerster voert voorts aan dat het huidige rechtskader tegenwoordig voorziet in twee alternatieven, te weten de heffing van belasting naar keuze van verzoeker in de onderhavige zaak:

1. tegen het tarief dat krachtens de in artikel 68, lid 1, CIRS opgenomen tabel, gelezen in samenhang met artikel 42, lid 3, op hem van toepassing is, of
2. (zoals verzoeker overigens aangeeft), tegen het bijzondere tarief van 28 % overeenkomstig artikel 72, lid 1, onder a), CIRS, zonder toepassing van de

verlaging met 50 % waarin artikel 43, lid 2, voorziet. Volgens deze methode is de aldus verschuldigde inkomstenbelasting vastgesteld.

Verweerster stelt derhalve voor om **de onderhavige arbitrageprocedure te schorsen en een prejudiciële vraag aan het Hof voor te leggen**, volgens het mechanisme van de prejudiciële verwijzing (artikel 267 VWEU) dat de Portugese Staat bindt.

Het voorstel van verweerster is in het kader van de betrokken procedure van hoor en wederhoor aan verzoeker betekend.

Op 11 april 2019 heeft verzoeker aangevoerd dat de kwestie al was onderzocht door de nationale rechtbanken. Hij verwees daarbij naar de volgende zaken:

a) zaak nr. 45/2012-T van 5 juli 2012, die is beslecht in het kader van het CAAD op grond van het arrest van het Hof van 18 maart 2010¹ in zaak C-440/08. In de desbetreffende beslissing is een gedeelte van dat arrest overgenomen, dat wordt aangehaald in het volgende fragment:

„Het Hof [...] heeft zich in die zin uitgesproken ([...] in het aangehaalde arrest), in een situatie die duidelijke gelijkenissen vertoont met deze zaak, met als enige verschil dat in die zaak sprake was van een inbreuk op artikel 49 [VWEU] en niet op artikel 63 [VWEU].

Het Hof onderstreept dat ‚de keuze voor behandeling als binnenlandse belastingplichtige een buitenlandse belastingplichtige [...] de mogelijkheid biedt te kiezen tussen een discriminerende belastingregeling en een regeling die dat beweerdelijk niet is’, en geeft aan dat een dergelijke keuze de discriminerende gevolgen van eerstgenoemde belastingregeling niet kan wegnemen.”

Vervolgens wijst het Hof op het bestaan van een paradox:

„Indien zou worden erkend dat die keuze een dergelijk effect heeft, zou dat [...] tot gevolg hebben, dat een belastingregeling als rechtmatig wordt beschouwd die op zich wegens het discriminerende karakter ervan nog steeds in strijd is met artikel 49 VWEU.”

Het Hof besluit dat het Verdrag:

„[...] zich [verzet] tegen een nationale regeling die, waar het gaat om de toekenning van een fiscaal voordeel [...], discriminerende gevolgen heeft

¹ Deze zaak betrof (kort samengevat) de ongelijke toepassing van de regeling inzake een belastingaftrek voor binnenlandse zelfstandigen, die verschilde van de aftrek voor buitenlandse zelfstandigen, waardoor die laatsten de in een andere lidstaat gewerkte uren niet konden meetellen [...] – wat geen gelijkenissen vertoont met de situatie die aan de orde is in de onderhavige zaak, waarin het recht wordt onderzocht van niet-ingezetenen om te kiezen voor toepassing van de belastingregeling voor ingezetenen.

voor buitenlandse belastingplichtigen, zelfs indien deze belastingplichtigen met betrekking tot dat voordeel kunnen kiezen voor toepassing van de regeling voor binnenlandse belastingplichtigen.”

Verzoeker erkent echter het volgende:

– Vast staat dat de consequenties die zijn getrokken uit de eerder aangehaalde rechtspraak van het Hof, in het bijzonder het arrest Hollmann², hebben geleid tot een gunstigere belasting van de vermogenswinst uit de verkoop van onroerend goed voor niet in Portugal ingezetene belastingplichtigen die in de Europese Unie wonen dan voor ingezetenen, aangezien niet-ingezetenen niet alleen op gelijke wijze profiteren van een vermindering van de belastinggrondslag voor de inkomstenbelasting met 50 %, maar ook onderworpen zijn aan één enkel belastingtarief van 25 %, dat in de meeste gevallen lager is dan het overeenkomstige – progressieve – tarief dat overeenkomstig artikel 68, lid 1, CIRS geldt voor ingezetenen, waar nog bij komt dat die laatsten al hun inkomsten in de belastinggrondslag moeten opnemen.

Verzoeker verwijst eveneens naar de beslissing van het scheidsgerecht in zaak nr. 127/2012-T, waarin is verklaard [...] dat artikel 43, lid 2, CIRS „in strijd is met het communautaire recht, met inbegrip van de communautaire rechtspraak, en met de Portugese rechtspraak”.³

Verzoeker haalt ook zaak nr. 748/2015-T van 27 juli 2016 aan, waarin werd geoordeeld dat het Unierecht was geschonden door de onverenigbaarheid van artikel 43, lid 2, CIRS met dat recht en door de vermeende schending van het vrije verkeer van kapitaal.⁴

Tot slot verwijst verzoeker naar het voorwerp van de beslissing van de Supremo Tribunal Administrativo (hoogste bestuursrechter, Portugal) in het arrest van 22 maart 2011 in zaak nr. 1013/10 van 22 maart 2011 [...], in de volgende bewoordingen:

„Anderzijds staat vast dat de wetgever, middels wet nr. 67-A/2007 van 31 december 2007 (overheidsbegroting voor 2008) beoogt een einde te maken aan deze gunstigere behandeling van niet-ingezetene onderdanen van

² Er zij voorts op gewezen dat de wijzigingen die de Autoridade Tributária e Aduaneira (destijds DGCI) in de Código do IRS heeft aangebracht bij wet 67-A/2007 van 31 december 2007 teneinde de discriminatie in de fiscale behandeling van ingezetenen en niet-ingezetenen met betrekking tot de belasting op de vermogenswinst uit onroerend goed weg te nemen, dateren van na het voornoemde arrest Hollmann.

³ Voorts moet worden onderstreept dat in tegenstelling tot in de onderhavige zaak, de belastingplichtige in de zaak waarop de genoemde beslissing betrekking heeft niet voor een bepaalde belastingregeling heeft gekozen.

⁴ Er zij voorts op gewezen dat de belastingplichtige in die zaak in zijn aangifte van de inkomstenbelasting model 3 uitsluitend had aangegeven dat hij niet in Portugal ingezetene was, hetgeen niet het geval is in de onderhavige zaak.

de Unie en de Europese Economische Ruimte die vermogenswinsten uit de verkoop van onroerend goed verkrijgen in Portugal, door hun de keuze te bieden om dergelijke inkomsten te laten belasten onder soortgelijke voorwaarden als die welke gelden voor Portugese ingezetenen (zie de toevoeging aan artikel 72 CIRS in de leden 7 en 8, thans leden 8 en 9 na omnummering bij artikel 4 van decreto-lei n.º 240/09 [(wetsbesluit nr. 240/09)] van 23 september 2009).

Toch kan daaruit geen enkele consequentie worden getrokken voor deze zaak, aangezien het de Administração Fiscal [(belastingdienst, Portugal)] was die, op grond van de aangifte van de belastingplichtigen, de volgens haar verschuldigde belasting heeft vastgesteld (zoals overigens steeds gebeurt bij de inkomstenbelasting) tegen het tarief voor niet-ingezetenen (25 %, overeenkomstig artikel 72, lid 1, CIRS) en op het totaalbedrag van de verkregen winst en niet slechts op 50 % van dat bedrag (artikel 43, lid 2, CIRS). Daarmee is zij voorbijgegaan aan de communautaire rechtspraak en de rechtspraak van deze Supremo Tribunal, die dezelfde lijn heeft gevolgd (zie arrest van 16 januari 2008, [omissis] nr. 439/06) inzake de onverenigbaarheid van die bepaling, aldus toegepast, met het (destijds geldende) artikel 56 VEG (thans artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie), waardoor zij het risico liep dat de bestreden aanslag nietig zou worden verklaard naar rato van dat deel van de vermogenswinst, zoals ook is gebeurd, gelet op het beginsel van voorrang van het communautaire recht.”

Arrest te raadplegen op:
http://www.dgsi.pt/jsta.nsf/35fbbbf22e1bb1e680236f8e003ea931/5942b010aec666d280237862003e595e?OpenDocument&ExpandSection=i#_Section1

Er zij op gewezen dat de beslissing die is gegeven in het arrest van de STA – Supremo Tribunal Administrativo – in zaak nr. 0439/06 van 16 januari 2008 aansluit op de redenering in het arrest van het Hof, aangezien de wijzigingen die zijn aangebracht bij voornoemde wet nr. 67-A/2007 van 31 december 2007 op dat moment nog niet van kracht waren.

2. Feiten

2.1. Bewezen feiten

- a) Verzoeker heeft zijn fiscale woonplaats in Parijs, Frankrijk, [omissis], en valt onder de Serviço Local de Finanças de Coímbra-2 [omissis].
- b) Verzoeker verwierf op 17 januari 2002 de eenheid met letter C in het gebouw te [omissis], ingeschreven in het kadaster van het district [omissis], voor een bedrag van 79 807,66 EUR, nadat hij de registratierechten over dat bedrag had betaald.

- c) In de desbetreffende belastingaangifte vinkte verzoeker op de voorzijde van de aangifte, in vak 8B, vakje 4 (voor „niet-ingezetene”), vakje 6 (voor „ingezetene in een land van de EU”) en vakje 7 (waarmee hij koos voor toepassing van de belastingregeling voor niet-ingezetenen) aan. De mogelijkheden in vakje 9 (belasting tegen de algemene tarieven zoals vermeld in artikel 68 CIRS) en vakje 10 (keuze voor de regeling voor ingezetenen) sloot hij daarmee uit.
- d) Hij diende zijn aangifte voor de inkomstenbelasting model 3 voor belastingjaar 2017 tijdig in, via het internet. In bijlage G (Vermogenswinst en overige vermogensaanwas) had hij de aankoopwaarde en de verkoopwaarde van een woning vermeld, alsook de betrokken jaren en de uitgaven en kosten in verband met de aankoop en verkoop.
- e) Op 5 juli 2018 heeft de Autoridade Tributária e Aduaneira aanslag nr. [omissis] in de inkomstenbelasting, ten bedrage van 24 654,22 EUR, gevestigd. Daarbij paste zij op de vermogenswinst uit de verkoop van onroerend goed het bijzondere tarief van 28 % toe – en dus niet de verlaging met 50 % van de vermogenswinst die geldt voor ingezeten belastingplichtigen.
- f) Op 30 november 2018 is verzoeker tegen die aanslag opgekomen bij het CAAD – Centro de Arbitragem Administrativa –, aangezien hij van mening was dat die onrechtmatig was omdat hij negatief was gediscrimineerd ten opzichte van ingezeten belastingplichtigen. Hij voerde daarbij aan dat deze situatie een beperking vormde van het in artikel 63, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bedoelde vrije verkeer van kapitaal.

[omissis]

[omissis]

3. Onverenigbaarheid met het Unierecht van de Portugese wetgeving inzake vermogenswinstbelasting bij verkoop van onroerend goed

3.1 De in Portugal geldende wetgeving inzake de belasting van vermogenswinsten uit onroerend goed die worden gerealiseerd door ingezetenen van de Europese Unie is de volgende:

a) Rechtskader – Wijzigingen aangebracht in artikel 72 CIRS:

a.1- Versie van lei n.º 55.º-B/2004 (wet nr. 55.º-B/2004) van 30 december 2004, die gold op 31 december 2007:

„Artikel 72

Bijzondere belastingtarieven

1 - *Vermogenswinsten en andere inkomsten van niet-ingezetenen in Portugal die niet aan een vaste inrichting in dat land kunnen worden toegerekend en die niet onderworpen zijn aan een bevrijdende bronbelasting, worden belast tegen een bijzonder tarief van 25 %, of 15 % wanneer het gaat om onroerende inkomsten, onverminderd het bepaalde in lid 4.*

2 - *Inkomsten van niet-ingezetenen in Portugal die niet aan een vaste inrichting in dat land kunnen worden toegerekend, worden belast tegen het tarief van 25 %.*

3 - *[...]*

4 - *Het positieve verschil tussen de vermogenswinsten en de vermogensverliezen dat voortvloeit uit de in artikel 10, lid 1, onder b), e), f) en g), vermelde transacties wordt belast tegen het tarief van 10 %.*⁵

a.2- *Versie van wet nr. 67-A/2007 van 31 december 2007, die in werking is getreden op 1 januari 2008:*

„Artikel 72

Bijzondere belastingtarieven

1 - *Vermogenswinsten en andere inkomsten van niet-ingezetenen in Portugal die niet aan een vaste inrichting in dat land kunnen worden toegerekend en die niet onderworpen zijn aan een bevrijdende bronbelasting, worden belast tegen een bijzonder tarief van 25 %, of 15 % wanneer het gaat om onroerende inkomsten, onverminderd het bepaalde in lid 4.*

2 - *Inkomsten van niet-ingezetenen in Portugal die niet aan een vaste inrichting in dat land kunnen worden toegerekend, worden belast tegen het tarief van 25 %.*

3 - *[...]*

4 - *Het positieve verschil tussen de vermogenswinsten en de vermogensverliezen dat voortvloeit uit de in artikel 10, lid 1, onder b), e), f) en g), vermelde transacties wordt belast tegen het tarief van 10 %.*

5 - *[...]*

⁵ Wijziging ingevoerd bij decreto-lei n.º 199/2005 (wetsbesluit nr. 199/2005) van 7 november 2005 in het kader van de bij artikel 4 van lei n.º 39-A/2005 (wet nr. 39-A/2005) van 29 juli 2005 verleende wetgevingsbevoegdheid en overeenkomstig artikel 198, lid 1, onder a) en b), van de Portugese Grondwet.

6- [...]

7- *Ingezetenen in een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte – voor zover in dit laatste geval sprake is van uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken – kunnen er met betrekking tot de in de leden 1 en 2 bedoelde inkomsten voor kiezen deze te laten belasten tegen het tarief dat, overeenkomstig de tabel in artikel 68, lid 1, van toepassing zou zijn indien zij waren verkregen door ingezetenen in Portugal.*

8- *Bij de bepaling van het in het vorige lid genoemde belastingtarief worden alle inkomsten, met inbegrip van de buiten Portugal verkregen inkomsten, in aanmerking genomen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor ingezetenen.”*

a.3- Versie van lei n.º 82-E/2014 (wet nr. 82-E/2014) van 31 december 2014, die in werking is getreden op 1 januari 2015:

„7- (Opgeheven.)

8- [...]

9- *Ingezetenen in een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte – voor zover in dit laatste geval sprake is van uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken – kunnen er met betrekking tot de in lid 1, onder a) en b), en lid 2 bedoelde inkomsten voor kiezen deze te laten belasten tegen het tarief dat, overeenkomstig de tabel in artikel 68, lid 1, van toepassing zou zijn indien zij waren verkregen door ingezetenen in Portugal.*

10- *Bij de bepaling van het in het vorige lid genoemde belastingtarief worden alle inkomsten, met inbegrip van de buiten Portugal verkregen inkomsten, in aanmerking genomen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor ingezetenen.*

11- [...]

12- [...]”

a.3- Artikel 43, lid 2, CIRS in de versie van lei n.º 42/2016 (wet nr. 42/2016) van 28 december 2016 (overheidsbegroting 2013), zoals van toepassing op de situatie die aan de orde is in de onderhavige zaak:

„Artikel 43

Vermogenswinst

1- Het bedrag van de inkomsten die als vermogenswinst worden gekwalificeerd is gelijk aan het verschil tussen de in hetzelfde jaar

gerealiseerde winsten en verliezen, vastgesteld overeenkomstig de volgende artikelen.

2- Het in het vorige lid bedoelde – positieve of negatieve – saldo in verband met door ingezetenen verrichte overdrachten in de zin van artikel 10, lid 1, onder a)⁶, c) en d), wordt slechts voor 50 % in aanmerking genomen.

[...]”

b) Wijziging van de aangifteformulieren – Wijzigingen in de aangifte van de inkomstenbelasting model 3, die geldt sinds 2009 (voor inkomsten verkregen in 2008 en latere belastingjaren), zoals bedoeld in artikel 57 CIRS, het model dat door verzoeker werd gebruikt bij zijn aangifte voor belastingjaar 2017:

b.1 - Voorzijde van de aangifte – Vak 8 B:

Vakje 4 - Niet-ingezetenen (aangevinkt door verzoeker)

Vakje 6 - Woonplaats in een land van de EU of de EER (hier is code 250 ingevuld, voor Frankrijk)

Vakje 7 - Verzoeker kiest voor belasting overeenkomstig de algemene regeling (aangezien hij ingezetene is in de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte)

Vakje 10 - Keuze voor belasting overeenkomstig de regeling voor ingezetenen (artikel 17.º-A CIRS) – Niet aangevinkt door verzoeker.

Het is duidelijk dat artikel 56 VEG (thans artikel 63 VWEU) elke beperking van het verkeer van kapitaal, niet alleen tussen de lidstaten, maar ook tussen lidstaten en derde landen, verbiedt.

Voorts moet worden verwezen naar de rechtspraak die voortvloeit uit het arrest van het Hof van 11 oktober 2007 in zaak C-443/06 (Hollmann), waarin als volgt werd geoordeeld:

„Artikel 56 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling als die aan de orde in het hoofdgeding⁷, op grond

⁶ Artikel 10, lid 1, onder a), CIRS luidt als volgt:

„a) de overdracht onder bezwarende titel van zakelijke rechten op onroerende zaken en het bestemmen van goederen uit het privévermogen voor bedrijfs- en beroepsactiviteiten die door de eigenaar ervan persoonlijk worden uitgeoefend”.

⁷ Het gaat om een beroep van de nationale fiscus met betrekking tot een kwestie die identiek is aan die in de onderhavige zaak maar die, in tegenstelling tot de kwestie waarop de onderhavige

waarvan vermogenswinst die wordt behaald bij de verkoop van een in een lidstaat – in casu Portugal – gelegen onroerend goed zwaarder wordt belast wanneer dit goed wordt verkocht door een ingezetene van een andere lidstaat dan wanneer ditzelfde soort transactie wordt verricht door een ingezetene van de staat waarin het onroerend goed is gelegen.”

Ondanks voornoemd arrest vraagt dit scheidsgerecht zich nog steeds af of de situatie die aan de orde is in de onderhavige zaak volledig kan worden gelijkgesteld met de situatie die aan de orde was in zaak C-443/06, aangezien de huidige wetgeving niet dezelfde is als de destijds geldende wetgeving. Tegenwoordig kan de ingezetene in een lidstaat de omstreden ongelijke behandeling immers vermijden door ervoor te kiezen als ingezetene te worden behandeld, met alle juridische gevolgen van dien, onder gelijke voorwaarden als die welke uit hoofde van de wet gelden voor ingezetenen.

7. Dictum

Gelet op het voorgaande, en juist omdat het huidige Portugese rechts- en fiscale kader inzake de inkomstenbelasting van in Portugal door ingezetenen in de Europese Unie verkregen vermogenswinsten uit de verkoop van onroerend goed en de verplichting om de desbetreffende aangiften in te dienen niet meer dezelfde zijn als toen het – door verzoeker aangehaalde – arrest van het Hof van 11 november 2007, zaak C-443/06 (Hollmann), werd gegeven, zulks ten gevolge van de eerder genoemde wijzigingen, in het bijzonder vanwege de opname van de leden 7 en 8 (thans leden 9 en 10) in artikel 72 CIRS bij wet nr. 67-A/2007 van 31 december 2007,

beslist dit scheidsgerecht:

1 - Het Hof krachtens artikel 267, onder a), VWEU de hierna volgende prejudiciële vraag te stellen, waarop het antwoord noodzakelijk is voor de beslechting van het onderhavige geding:

Vraag:

Moeten de artikelen 12, 56, 57 en 58 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap [thans de artikelen 18, 63, 64 en 65 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie], gelezen in hun onderlinge samenhang, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wettelijke regeling zoals die aan de orde in de onderhavige zaak (artikel 43, lid 2, CIRS, zoals goedgekeurd bij wetsbesluit nr. 442-A/88 van 30 november 1988, in de versie van wet nr. 109-B/2001 van 27 december 2001), met de wijzigingen die zijn aangebracht bij wet nr. 67-A/2007 van 31 december 2007, waarbij in

zaak betrekking heeft, plaatsvond vóór de wijzigingen die bij wet nr. 67-A/2007 van 31 december 2007 (wet inzake de overheidsbegroting/2008) in artikel 72 CIRS zijn aangebracht.

artikel 72 CIRS de leden 7 en 8 (thans de leden 9 en 10) zijn opgenomen, wat het mogelijk moet maken dat vermogenswinst die uit de verkoop van een in een lidstaat (Portugal) gelegen onroerend goed wordt verkregen door een ingezetene van een andere lidstaat van de Europese Unie (Frankrijk) **naar keuze van de betrokkene** niet zwaarder wordt belast dan vermogenswinst die bij ditzelfde soort transactie wordt behaald door een ingezetene van de staat waarin het onroerend goed is gelegen?

[omissis]

Lissabon, 30 april 2019

De scheidsrechter,
(José Rodrigo de Castro)

[omissis] [omissis]

WERKDOCUMENT